EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 15. 7. 2025
COM(2025) 413 final

2025/0228 (NLE)

Návrh

VYKONÁVACIE ROZHODNUTIE RADY,

ktorým sa pozastavuje uplatňovanie určitých ustanovení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 vo vzťahu ku Guinei

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Podľa článku 25a ods. 2 vízového kódexu[1] Komisia musí aspoň raz ročne posúdiť spoluprácu tretích krajín v oblasti readmisie a podať správu Rade.

Komisia môže na základe tohto posúdenia a s prihliadnutím na kroky, ktoré prijala na zlepšenie úrovne spolupráce v oblasti readmisie, ako aj na celkové vzťahy EÚ s dotknutou treťou krajinou, vrátane oblasti migrácie, dospieť k záveru, že dotknutá tretia krajina dostatočne nespolupracuje a že je preto potrebné prijať opatrenia. V takom prípade má Komisia v súlade s článkom 25a ods. 5 písm. a) vízového kódexu predložiť návrh vykonávacieho rozhodnutia Rady, ktorým sa dočasne pozastaví uplatňovanie určitých ustanovení vízového kódexu vo vzťahu k štátnym príslušníkom uvedenej tretej krajiny. Komisia sa v každom prípade usiluje o zlepšenie spolupráce s dotknutou treťou krajinou.

• Prípad Guiney

V júli 2017 uzavrela EÚ s Guineou dojednanie o readmisii („Osvedčené postupy v záujme efektívneho priebehu konania o návrate“). Spoločná pracovná skupina, ktorej cieľom je monitorovať vykonávanie tohto dojednania, odvtedy zasadala sedemkrát, pričom posledné stretnutie sa konalo 19. decembra 2024. Vzhľadom na politickú situáciu v krajine bola angažovanosť v tejto oblasti v septembri 2021 pozastavená a znova obnovená v decembri 2023. Hoci guinejské orgány opätovne potvrdili svoj zámer spolupracovať v oblasti readmisie, neboli pripravené zaviazať sa k vykonaniu väčšiny konkrétnych opatrení, ktoré EÚ navrhla na riešenie problémov v oblasti operačnej spolupráce. Otázka spolupráce v oblasti readmisie sa riešila na politickej úrovni v Konakry na stretnutí medzi veľvyslancom EÚ v Guinei a ministrom zahraničných vecí, ministrom vnútra a predsedom vlády 15. októbra 2024, ako aj v Bruseli na viacerých zasadnutiach na vysokej úrovni, ako napríklad počas návštevy guinejského ministra zahraničných vecí 23. októbra 2023 a na stretnutiach Komisie/ESVČ s guinejským veľvyslancom a ministrom zahraničných vecí 31. mája a 26. júna 2024.

Napriek existujúcemu dojednaniu o readmisii a úsiliu o zintenzívnenie angažovanosti v oblasti readmisie bola táto spolupráca vo väčšine členských štátov naďalej nedostatočná a od konca roka 2023 a počas celého obdobia posudzovania v roku 2024 sa výrazne zhoršila. Európska únia na 6. a 7. zasadnutí spoločnej pracovnej skupiny v júli a decembri 2024 dala Guinei jasne najavo, že je potrebné zlepšiť spoluprácu a v plnej miere vykonávať dojednanie o readmisii, účinne realizovať dohodnuté postupy identifikácie štátnych príslušníkov Guiney, ktorí nemajú právo zotrvať v EÚ, a po pozitívnej identifikácii urýchlene vydať náhradné cestovné doklady na účely dobrovoľných a nútených návratov v lehotách stanovených v dojednaní o readmisii. Guinejským orgánom bol odovzdaný zoznam nevybavených žiadostí o readmisiu z 13 členských štátov a jednej krajiny pridruženej k schengenskému priestoru. Tieto kroky neviedli počas vykazovaného obdobia k zlepšeniu spolupráce.

[1] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex) (Ú. v. EÚ L 243, 15.9.2009, s. 1).

Spolupráca Guiney v oblasti readmisie jej štátnych príslušníkov, u ktorých sa zistilo, že sa neoprávnene zdržiavajú na území členských štátov, je nedostatočná, čoho dôkazom je miera návratu[2] na úrovni 3 % v roku 2024, ktorá predstavuje pokles oproti 5 % v roku 2023, ako aj výrazne klesajúca kvalita spolupráce pri postupe identifikácie, pokles miery vydávania náhradných cestovných dokladov[3] a jasné zhoršenie spolupráce v oblasti návratových operácií. Počas vykazovaného obdobia čelili členské štáty pretrvávajúcim a zhoršujúcim sa problémom pri účinnom vykonávaní dojednania o readmisii s Guineou, najmä pokiaľ ide o osoby bez dokladov. Nedostatočná úroveň spolupráce Guiney často vedie aj k porušovaniu tých ustanovení Samojskej dohody[4] uplatňovanej predbežne od 1. januára 2024 (a to aj na Guineu), ktoré sa týkajú readmisie, najmä pokiaľ ide o časový rámec vydávania náhradných cestovných dokladov po predložení žiadosti o identifikáciu.

V rámci nepretržitého posudzovania, ktoré Komisia vykonáva od roku 2020, a na základe údajov a informácií poskytovaných členskými štátmi, diskusií v príslušných pracovných skupinách Rady a zasadnutí skupín expertov, ako aj na základe posúdení ostatných inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr EÚ, poukázali členské štáty na viaceré pretrvávajúce prekážky, ktoré sťažujú jednotlivé kroky procesu readmisie vrátane identifikácie guinejských štátnych príslušníkov, vydávania cestovných dokladov a uskutočňovania návratových operácií. To viedlo k značnému počtu nevybavených prípadov v členských štátoch.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, nezlepšovanie sa situácie napriek krokom, ktoré EÚ a jej členské štáty dosiaľ podnikli na zlepšenie spolupráce v oblasti readmisie, možno konštatovať, že spolupráca Guiney s EÚ v otázkach readmisie nie je dostatočná.

- **Celkové vzťahy Únie s Guineou**

Guinea je jednou z krajín s vysokým počtom osôb migrujúcich neoprávnene do EÚ. Napriek značnému poklesu neoprávnených príchodov do EÚ v porovnaní s rokom 2023 boli v roku 2024 štátni príslušníci Guiney s počtom 8 388 neoprávnených príchodov stále na ôsmom mieste spomedzi posudzovaných krajín.

EÚ a Guinea udržiavajú politické, hospodárske a obchodné vzťahy, ako aj vzťahy v oblasti spolupráce. Základom týchto vzťahov je v súčasnosti Samojská dohoda medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi a Organizáciou afrických, karibských a tichomorských štátov.

EÚ predstavuje pre Guineu najväčší trh, je jej najväčším dodávateľom a zostáva jej hlavným hospodárskym partnerom.

V oblasti obchodu sa spolupráca medzi Guineou a EÚ riadi všeobecným systémom preferencií (VSP) EÚ[5]. Treba poznamenať, že dohoda o hospodárskom partnerstve (DHP) prijatá s krajinami západnej Afriky v júli 2014 ešte nenadobudla platnosť.

[2] Miera návratu je počet štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa skutočne vrátili na základe príkazu opustiť Úniu, vyjadrený ako percentuálny podiel na počte štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorým bolo vydané rozhodnutie o návrate.

[3] Miera vydávania náhradných cestovných dokladov je počet cestovných dokladov vydaných tretími krajinami, vyjadrený ako percentuálny podiel na počte žiadostí o readmisiu predložených členskými štátmi.

[4] Dohoda o partnerstve medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a členmi Organizácie afrických, karibských a tichomorských štátov na strane druhej (Ú. v. EÚ L, 2023/2862, 28.12.2023).

[5] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 978/2012 z 25. októbra 2012, ktorým sa uplatňuje systém všeobecných colných preferencií a zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 732/2008 (Ú. v. EÚ L 303, 31.10.2012, s. 1).

Zohľadniť by sa malo aj geopolitické smerovanie Guiney vzhľadom jeho na možný vplyv na otázky migrácie.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, nezlepšovanie sa situácie napriek neustálym krokom, ktoré Komisia prijala na zlepšenie spolupráce, ako aj s prihliadnutím na celkové vzťahy EÚ s Guineou, možno konštatovať, že spolupráca Guiney s EÚ v otázkach readmisie nie je dostatočná a že je preto potrebné prijať opatrenia.

- **Vízové opatrenia**

Rozsah opatrení

Vykonávacím rozhodnutím Rady by sa malo dočasne pozastaviť uplatňovanie určitých ustanovení vízového kódexu vo vzťahu ku guinejským štátnym príslušníkom. Toto pozastavenie by sa však nemalo vzťahovať na guinejských rodinných príslušníkov (migrujúcich) občanov EÚ, na ktorých sa vzťahuje smernica 2004/38/ES[6], ani na guinejských rodinných príslušníkov štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí požívajú právo na voľný pohyb rovnocenné s právom občanov EÚ na základe dohody medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a dotknutou treťou krajinou na strane druhej.

Obsah vízových opatrení

Nedostatočnou spoluprácou Guiney v oblasti readmisie sa odôvodňuje dočasné pozastavenie uplatňovania všetkých ustanovení uvedených v článku 25a ods. 5 písm. a) vízového kódexu: pozastavenie možnosti upustiť od požiadaviek týkajúcich sa listinných dôkazov, ktoré majú predkladať žiadatelia o udelenie víza podľa článku 14 ods. 6; pozastavenie všeobecnej lehoty 15 kalendárnych dní na spracovanie žiadosti uvedenej v článku 23 ods. 1 (v dôsledku čoho je zároveň vylúčené uplatnenie pravidla, ktoré umožňuje predĺžiť túto lehotu až na 45 dní iba v jednotlivých prípadoch, 45 dní sa teda stáva štandardnou lehotou na spracovanie); pozastavenie udeľovania víz na viac vstupov v súlade s článkom 24 ods. 2 a 2c a pozastavenie dobrovoľného oslobodenia od vízového poplatku v prípade držiteľov diplomatických a služobných pasov v súlade s článkom 16 ods. 5 písm. b).

Obdobie uplatňovania vízových opatrení

Vo vízovom kódexe sa stanovuje, že vízové opatrenia sa uplatňujú dočasne, ale vo vykonávacom rozhodnutí nie je povinné uvádzať konkrétne obdobie uplatňovania uvedených opatrení. V súlade s článkom 25a ods. 6 vízového kódexu však Komisia musí na základe ukazovateľov stanovených v článku 25a ods. 2 vízového kódexu nepretržite posudzovať pokrok pri spolupráci v oblasti readmisie, a to aj pokiaľ ide o pomoc poskytovanú pri identifikácii osôb neoprávnene sa zdržiavajúcich na území členských štátov, včasné vydávanie cestovných dokladov a organizovanie návratových operácií. Komisia predloží správu o tom, či sa dosiahlo podstatné a trvalé zlepšenie spolupráce s dotknutou treťou krajinou v oblasti readmisie, a aj s prihliadnutím na celkové vzťahy EÚ s uvedenou treťou krajinou, môže buď stiahnuť návrhy, ktoré Rada neprijala, alebo predložiť Rade návrh na

[6] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, 30.4.2004, s. 77).

zrušenie alebo zmenu vykonávacieho rozhodnutia. Ak sa naopak ukáže, že spolupráca je aj naďalej nedostatočná, Komisia zváži spustenie druhej fázy mechanizmu, ako sa stanovuje v článku 25a ods. 5 písm. b) vízového kódexu.

Podľa článku 25a ods. 7 vízového kódexu predloží Komisia najneskôr do šiestich mesiacov od nadobudnutia účinnosti vykonávacieho rozhodnutia Európskemu parlamentu a Rade správu o pokroku, ktorý sa dosiahol, pokiaľ ide o spoluprácu danej tretej krajiny v oblasti readmisie.

- **Súlad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

Navrhované rozhodnutie je v súlade s vízovým kódexom, ktorým sa stanovujú harmonizované pravidlá spoločnej vízovej politiky, ktorými sa riadia postupy a podmienky udeľovania víz na plánované pobyty na území členských štátov, ktorých dĺžka nepresahuje 90 dní v rámci akéhokoľvek 180-dňového obdobia.

EÚ podporuje komplexný prístup k migrácii a nútenému vysídľovaniu, ktorý je založený na spoločných hodnotách a zodpovednosti. Pakt o migrácii a azyle z mája 2024 ponúka komplexný prístup zameraný na posilnenie a integráciu kľúčových politík EÚ v oblasti migrácie, azylu, riadenia hraníc a integrácie a jedným z jeho pilierov je začlenenie migrácie do medzinárodných partnerstiev s cieľom predchádzať neoprávneným odchodom, bojovať proti prevádzačstvu, spolupracovať v oblasti readmisie a podporovať legálne možnosti migrácie.

- **Súlad s ostatnými politikami Únie**

Dôležitým prvkom vonkajších vzťahov EÚ je spolupráca medzi členskými štátmi a tretími krajinami v oblasti readmisie neoprávnene sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín. V záujme posilnenia takýchto komplexných partnerstiev a zabezpečenia plnej spolupráce tretích krajín Európska rada neustále vyzýva EÚ, aby zmobilizovala všetky dostupné nástroje vrátane opatrení v oblasti rozvojovej spolupráce, obchodu alebo víz[7]. Pri zvažovaní možných reštriktívnych vízových opatrení sa v článku 25a vízového kódexu vyžaduje, aby Komisia zohľadnila celkové vzťahy EÚ s dotknutou treťou krajinou, a to aj v oblasti migrácie.

2. PRÁVNY ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právny základ**

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex), článok 25a ods. 5 písm. a).

- **Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)**

Neuvádza sa.

- **Proporcionalita**

Navrhované opatrenia, ktorých cieľom je zlepšiť spoluprácu Guiney v oblasti readmisie neoprávnene sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín, sú primerané sledovanému cieľu. Tieto opatrenia nemajú vplyv na samotnú možnosť žiadateľov požiadať o víza a získať

[7] EUCO 22/21 (17).

víza, ale týkajú sa určitých aspektov postupu udeľovania víz. Okrem toho treba uviesť, že niektoré kategórie osôb sú z rozsahu pôsobnosti tohto rozhodnutia vylúčené.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ *EX POST*, KONZULTÁCIÍ SO ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Hodnotenia *ex post*/kontroly vhodnosti existujúcich právnych predpisov**

Neuvádza sa.

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

Neuvádza sa.

- **Získavanie a využívanie expertízy**

Neuvádza sa.

- **Posúdenie vplyvu**

Neuvádza sa.

- **Regulačná vhodnosť a zjednodušenie**

Neuvádza sa.

- **Základné práva**

Navrhované opatrenia nemajú vplyv na možnosť požiadať o víza a získať víza a dodržiavajú všetky základné práva žiadateľov, najmä právo na rešpektovanie rodinného života.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Neuvádza sa.

5. ĎALŠIE PRVKY

- **Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ**

Neuvádza sa.

- **Vysvetľujúce dokumenty (v prípade smerníc)**

Neuvádza sa.

- **Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu**

V *článku 1* sa vymedzuje rozsah pôsobnosti navrhovaného vykonávacieho rozhodnutia.

V odsekoch 1 a 2 sa stanovuje, že sa vzťahuje len na štátnych príslušníkov Guiney, ktorí podliehajú vízovej povinnosti, nie však na tých, ktorí sú na základe článkov 4 alebo 6 nariadenia (EÚ) 2018/1806 od tejto povinnosti oslobodení.

V odseku 3 sa z rozsahu pôsobnosti navrhovaného rozhodnutia vylučujú žiadatelia o udelenie víza, ktorí sú rodinnými príslušníkmi občana Únie, na ktorých sa vzťahuje smernica 2004/38/ES, a rodinnými príslušníkmi štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý požíva právo na voľný pohyb rovnocenné s právom občanov Únie na základe dohody medzi Úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a príslušnou treťou krajinou na strane druhej.

V odseku 4 sa uvádza, že navrhovaným rozhodnutím nie sú dotknuté medzinárodné záväzky členských štátov.

V *článku 2* sa stanovuje, že v prípade štátnych príslušníkov Guiney, ktorí patria do rozsahu pôsobnosti navrhovaného rozhodnutia, sa dočasne pozastaví uplatňovanie týchto ustanovení vízového kódexu:

– Možnosť členských štátov upustiť od požiadavky predložiť kompletný súbor sprievodných dokladov. To znamená, že kompletný súbor sprievodných dokladov preukazujúcich splnenie podmienok vstupu stanovených v Kódexe schengenských hraníc budú musieť s každou žiadosťou predložiť všetci žiadatelia.

– Možnosť členských štátov oslobodiť od vízového poplatku držiteľov diplomatických a služobných pasov. Na túto kategóriu žiadateľov sa bude vzťahovať štandardný vízový poplatok 90 EUR.

– Štandardná lehota na spracovanie žiadosti a vydanie rozhodnutia v dĺžke 15 dní. To znamená, že členské štáty budú mať na rozhodnutie o žiadosti 45 dní.

– Pravidlá týkajúce sa udeľovania víz na viac vstupov. To znamená, že v zásade sa budú udeľovať len víza na jeden vstup.

V *článku 3* sa uvádza zoznam adresátov navrhovaného rozhodnutia, teda príslušných členských štátov.

2025/0228 (NLE)

Návrh

VYKONÁVACIE ROZHODNUTIE RADY,

ktorým sa pozastavuje uplatňovanie určitých ustanovení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 vo vzťahu ku Guinei

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex)[8], a najmä na jeho článok 25a ods. 5 písm. a),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

keďže:

(1) Úroveň spolupráce Guiney s členskými štátmi v oblasti readmisie neoprávnených migrantov bola posúdená podľa článku 25a ods. 2 nariadenia (ES) č. 810/2009 a dospelo sa k záveru, že spolupráca Guiney je nedostatočná. Je potrebné výrazne zlepšiť spoluprácu vo všetkých fázach procesu readmisie, a to aj s cieľom zabezpečiť, aby Guinea účinne, včas a predvídateľne spolupracovala pri identifikácii, vydávaní náhradných cestovných dokladov a návratových operáciách v súlade s dojednaním o readmisii.

(2) Identifikácia a návrat guinejských štátnych príslušníkov, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na území členských štátov, sú neustále problematické, keďže guinejské orgány nereagujú na žiadosti o readmisiu, či už osôb s dokladmi alebo bez dokladov, a nijako v súvislosti s týmito žiadosťami nekonajú, ako aj vzhľadom na ťažkosti pri vydávaní náhradných cestovných dokladov, ktoré často nie sú poskytované ani v prípadoch, keď bola štátna príslušnosť predtým potvrdená, a ťažkosti pri organizovaní návratových operácií pravidelnými a charterovými letmi. Vzhľadom na tieto problémy by sa takisto malo vziať do úvahy, že spomedzi krajín posudzovaných podľa článku 25a ods. 2 nariadenia (ES) č. 810/2009 sú guinejskí štátni príslušníci ôsmou najväčšou identifikovanou štátnou príslušnosťou v rámci neregulárnych príchodov do Únie, a že došlo k nahromadeniu značného množstva nevybavených prípadov readmisie.

(3) Vzhľadom na rozličné kroky, ktoré Komisia dosiaľ prijala na zlepšenie úrovne spolupráce Guiney v oblasti readmisie, ako aj s prihliadnutím na celkové vzťahy Únie s touto treťou krajinou sa Komisia domnieva, že spolupráca Guiney nie je dostatočná, a preto je potrebné prijať opatrenia.

(4) Malo by sa preto pozastaviť uplatňovanie určitých ustanovení nariadenia (ES) č. 810/2009 vo vzťahu k štátnym príslušníkom Guiney, ktorí podliehajú vízovej povinnosti podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1806[9]. Cieľom

[8] Ú. v. EÚ L 243, 15.9.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/810/oj.

[9] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1806 zo 14. novembra 2018 uvádzajúce zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských

je motivovať guinejské orgány k tomu, aby podnikli potrebné kroky na zlepšenie spolupráce v otázkach readmisie.

(5) V súlade s článkom 25a ods. 5 písm. a) nariadenia (ES) č. 810/2009 je vhodné stanoviť pozastavenie možnosti upustiť od požiadaviek týkajúcich sa listinných dôkazov, ktoré majú predkladať žiadatelia o udelenie víza podľa článku 14 ods. 6, pozastavenie všeobecnej lehoty 15 kalendárnych dní na spracovanie žiadosti uvedenej v článku 23 ods. 1 (v dôsledku čoho je zároveň vylúčené uplatnenie pravidla, ktoré umožňuje predĺžiť túto lehotu až na 45 dní iba v jednotlivých prípadoch, čo znamená, že 45 dní by sa malo stať štandardnou lehotou na spracovanie), pozastavenie udeľovania víz na viac vstupov v súlade s článkom 24 ods. 2 a 2c a pozastavenie dobrovoľného oslobodenia od vízového poplatku v prípade držiteľov diplomatických a služobných pasov v súlade s článkom 16 ods. 5 písm. b).

(6) Toto rozhodnutie by nemalo mať vplyv na uplatňovanie smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES[10], ktorou sa právo na voľný pohyb rozširuje na rodinných príslušníkov, ktorí sa pripájajú k občanovi Únie alebo ho sprevádzajú, a to bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť. Toto rozhodnutie by sa teda nemalo vzťahovať na rodinných príslušníkov občana Únie, na ktorých sa vzťahuje smernica 2004/38/ES, ani na rodinných príslušníkov štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorí požíva právo na voľný pohyb rovnocenné s právom občanov Únie na základe dohody medzi Úniou a príslušnou treťou krajinou.

(7) Opatreniami stanovenými v tomto rozhodnutí by nemali byť dotknuté záväzky členských štátov podľa medzinárodného práva, a to ani ako hostiteľských krajín medzinárodných medzivládnych organizácií alebo medzinárodných konferencií zvolaných Organizáciou Spojených národov alebo inými medzinárodnými medzivládnymi organizáciami, ktoré sú usadené v členských štátoch. Pozastavenie by sa preto nemalo vzťahovať na štátnych príslušníkov Guiney žiadajúcich o vízum, pokiaľ je to potrebné na to, aby si členské štáty plnili svoje záväzky ako hostiteľské krajiny takýchto organizácií alebo konferencií.

(8) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto rozhodnutia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu. Vzhľadom na to, že toto rozhodnutie je založené na schengenskom *acquis*, sa Dánsko v súlade s článkom 4 uvedeného protokolu rozhodne do šiestich mesiacov po rozhodnutí Rady o tomto rozhodnutí, či ho bude transponovať do svojho vnútroštátneho práva.

(9) Toto rozhodnutie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorých sa Írsko nezúčastňuje v súlade s rozhodnutím Rady 2002/192/ES[11]; Írsko sa preto nezúčastňuje na jeho prijatí, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.

štátov, a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti (kodifikované znenie) (Ú. v. EÚ L 303, 28.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj).

[10] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, 30.4.2004, s. 77, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj).

[11] Rozhodnutie Rady 2002/192/ES z 28. februára 2002 o požiadavke Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 64, 7.3.2002, s. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj).

(10) Pokiaľ ide o Island a Nórsko, toto rozhodnutie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskym kráľovstvom o pridružení Islandskej republiky a Nórskeho kráľovstva pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis*[12], ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode B rozhodnutia Rady 1999/437/ES[13].

(11) Pokiaľ ide o Švajčiarsko, toto rozhodnutie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*[14], ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode B rozhodnutia 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2008/146/ES[15].

(12) Pokiaľ ide o Lichtenštajnsko, toto rozhodnutie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Protokolu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*[16], ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode B rozhodnutia 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2011/350/EÚ[17].

(13) Pokiaľ ide o Cyprus, toto rozhodnutie predstavuje akt, ktorý je založený na schengenskom *acquis* alebo s ním inak súvisí v zmysle článku 3 ods. 2 aktu o pristúpení z roku 2003,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

1. Toto rozhodnutie sa vzťahuje na štátnych príslušníkov Guiney, ktorí podliehajú vízovej povinnosti podľa nariadenia (EÚ) 2018/1806.

2. Toto rozhodnutie sa nevzťahuje na štátnych príslušníkov Guiney, ktorí sú oslobodení od vízovej povinnosti podľa článku 4 alebo článku 6 nariadenia (EÚ) 2018/1806.

---

12 Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj.

13 Rozhodnutie Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999 o určitých vykonávacích predpisoch k Dohode uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskym kráľovstvom o pridružení týchto dvoch štátov pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj).

14 Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 52.

15 Rozhodnutie Rady 2008/146/ES z 28. januára 2008 o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* (Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj).

16 Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 21.

17 Rozhodnutie Rady 2011/350/EÚ zo 7. marca 2011 o uzavretí v mene Európskej únie Protokolu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k implementácii, uplatňovaniu a rozvoju schengenského *acquis*, ktoré sa vzťahuje na zrušenie kontrol na vnútorných hraniciach a pohyb osôb (Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj).

3. Toto rozhodnutie sa nevzťahuje na štátnych príslušníkov Guiney, ktorí žiadajú o víza a ktorí sú rodinnými príslušníkmi občana Únie, na ktorých sa vzťahuje smernica 2004/38/ES, alebo rodinnými príslušníkmi štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý požíva právo na voľný pohyb rovnocenné s právom občanov Únie na základe dohody medzi Úniou a príslušnou treťou krajinou.

4. Týmto rozhodnutím nie sú dotknuté prípady, keď je členský štát viazaný záväzkom medzinárodného práva, konkrétne:

   a) ak je hostiteľskou krajinou medzinárodnej medzivládnej organizácie;

   b) ak je hostiteľskou krajinou medzinárodnej konferencie zvolanej Organizáciou Spojených národov alebo inými medzinárodnými medzivládnymi organizáciami usadenými v členskom štáte, resp. konanej pod ich záštitou;

   c) podľa mnohostrannej dohody, ktorou sa priznávajú výsady a imunity;

   d) na základe Zmluvy o zmierení z roku 1929 (Lateránska dohoda) uzavretej Svätou stolicou (Vatikánsky mestský štát) a Talianskom, v znení neskorších zmien.

Článok 2

Dočasne sa pozastavuje uplatňovanie týchto ustanovení nariadenia (ES) č. 810/2009:

a) článok 14 ods. 6;

b) článok 16 ods. 5 písm. b);

c) článok 23 ods. 1;

d) článok 24 ods. 2 a 2c.

Článok 3

Toto rozhodnutie je určené Belgickému kráľovstvu, Bulharskej republike, Českej republike, Spolkovej republike Nemecko, Estónskej republike, Helénskej republike, Španielskemu kráľovstvu, Francúzskej republike, Chorvátskej republike, Talianskej republike, Cyperskej republike, Lotyšskej republike, Litovskej republike, Luxemburskému veľkovojvodstvu, Maďarsku, Maltskej republike, Holandskému kráľovstvu, Rakúskej republike, Poľskej republike, Portugalskej republike, Rumunsku, Slovinskej republike, Slovenskej republike, Fínskej republike a Švédskemu kráľovstvu.

V Bruseli

Za Radu
predseda/predsedníčka